

■ כשפגש עזר וייצמן ה' שבוע את השגריר הבריטי החדש במסיבת החג הלאומי הצרפתי, הפליג בזיכרונות מעברו כטייס חיל-האוויר הבריטי. לאחר מכן נזכר כיצד פיקד על הטייסת הישראלית שהפילה בינואר 1949, בשלהי מלחמת העצמאות, המיי שה ספיטפיירים של חיל-האוויר הבריטי, שנחשבו בטעות כמטורי

אחד הנוכחים: "ולצ'אחאלידין לא היו טילים".
 ■ וייצמן סיפר על רודן, היום וייצמן, ואשתו לרה. כשנפטר היים וייצמן, הנשיא הראשון של המדינה, אמרה ורה: "אני שמחה שחיים הספיק לראות כיצד הקים דויד בן-גוריון את המדינה, ואני שמחה שחיים לא יספיק לראות כיצד בן-גוריון

נען, הוא הסתכל בצעיר שעמד לפניו ואמר: "אני לא צריך אותך. אני צריך את יצחק רבין!" נזכר רבין: "הייתי כמעט צריך לשלוף את תעודת-הזהות שלי, כדי להוכיח לו שזה אני".
 ■ אחד הנוכחים סיפר בשם מייסד הטיבת גיבעתי, שימעון אבנר, כי לפני כמה שנים היו תה לו תקלה במכונית והוא עצר

לגלות שהבקבוק נעלם. במופע הוא הבחין שכמה אסירות שרוי יות במצב-רוח מרומם, מצחקקות ומשתוללות, והוא הבין לאן נעץ לם הספירט שלו. למחרת צילצ' לה אליו קצינת-החינוך של הכ"ל, לא, קורין טיבלי, ונזפה בו על שלא סיפר לה על היעלמות הס' פירט. היא סיפרה לו שהיא הווע' קה מביתה ב-10 בערב, מכיוון

שברו לעצמם את הראש מה זה "להתחיל מחדש". כיום שישי ניתנה התשובה: הקרחת היתה גירוי (טויר) לפירסום של תכשיר חדש לשיער. בנצ'י רוטמן מפירסום דגש, האחראי לפוסטר, בחר בסמדר, מכיוון שחשב שהיא תהיה יפה גם בלי שיער, בזכות תווית-החזקים. סמדר הגיבה בחיוב על הרעיון, מה גם שלא היה צורך שהיא באמת תגלה את שערותיה. היא צולמה, ושיערה הורד בריטוש מיוחד. התגובות שהגיעו לרוטמן (300 פוסטרים הופצו בכל הארץ) היו: הרוב אמרו שזה מהמם, יוצר ויברציית. היו שאמרו שזה מגעיל, היו שאמרו שזה יפה.

■ רות גילערי, אשתו של המנחה הפלאסטי עמי גילערי, שהיא מתנרכת והברתי-הנהלה בעמותה לא, הנלחמת באלימות נגד נשים, נסעה לקנדה, לחתונת בנם של המיליונרים רובי ופיי ג'י צימרמן. היא החליטה לנצל את ההזדמנות ולהיפגש עם רא"ש הקהילה, כדי לשכנעם לתרום לעמותה. אך אחרי שיחה ארוכה התברר לה שבמונטריאול יש 14 מיקלטים לנשים, והמצב כליכך חמור שכעת נאספות תרומות להקמת שני מיקלטים כאלה לנשים יהודיות חרדיות.

■ מסיבת יום-הולדתו ה-70 של המוסיקאי לאונרד ברנ' שטיין, שיגיע ארצה בעוד חודר שיים עם התיזמורת הפילהרמונית של וינה, נחשבת כאירוע המוסיקלי של העשור בישראל. האמנית רחל גרא התבקשה להכין עבורו שרביט-מנצחים עשוי כסף טהור, שיוגש לו כמתנת יום-הולדת. המאסטר, שהר בא בסוד העניינים, כבר הודיע שאת השרביט הוא יעניק כתרור מה לאגודת וארייט ולקרן להוד דמונת שוויי, הנותנת הסות לאר רוע. בתמורה יקבלו 50 אחוזים מההכנסות, אחרי ניכוי ההוצ' אות. אשת-החברה פייגי צ'י מרמן קיבצה בביתה כספר שמריהו 15 נשים שעסקו במשך

אלי דסה, העולם הזה

מאשר להחזיקו ביד. גם מנכ"ל משרד-החוץ, אברהם תמיר (בתמונה משמאל) והשגריר המיצרי, מוחמד בסיוני, נשארו לבושים כהלכה. הם היו שקועים בשיחה רצינית מאוד. כך גם מנכ"ל בל"ל ושימעון פרס (למטה), שדיברו ארוכות על ענייני המשק. העיתונאית מירה אברך, התאמצה מאוד להקשיב לדבריהם, וכשצלם-עיתונות ניגש לצלמם פנתה אליו אברך בזעם ואמרה: "תגמור כבר! אתה מפריע לי לשמוע!"

יצחק רבין היה אחד האורחים שבאו למסיבת החג הלאומי הצרפתי - חג כיבוש הבסטיילה - ושלא ויתרו על מיקטורנים ועניבות, למרות החום הרב. המסיבה התקיימה כרגיל בגן הגדול של בית השגריר ב'פנ, הצפיפות היתה רבה והחום מחניק. רבין אמנם הסיר את עניבתו בכניסה, אך לבש את מיקטורנו הכחול. כשניסתה אשתו, לאה, לשדלו להסירו, אמר: "נוח לי יותר ללבוש אותי

שכמה אסירות חשו ברע והקיא. הנן נבדקו ונעשתה להן שטיפת קיבה.

■ הפוסטר-מדיה הכי מדובר בשבועות האחרונים היה זה של סמדר קילצינסקי הקירחת. אנשים נדהמו מן הקרחת וגם

טרמפ. במכונית היו שני חיילים. כדרכו, שאל אבנר לאיזו חטיבה הם שייכים. כשאמרו לו שהם אנשי-גיבעתי, אמר: "גם אני היי' תי פעם בגיבעתי" או פנה אחד החיילים אל רעהו ושאל: "זה פרצוף כשכיל גיבעתי?"

■ במסיבה הצרפתית הוגשו מזון ומשקאות בשפע. אבל מנ' היגה החדש של המפד"ל, אבנר שאקי, לא יכול היה לנגוע בד' ברי: היין והשמפניה היו נסך, והי אוכל כלל בעיקר נקניק צרפתי בלתי-כשר וגבינות, שהיו מוג' חים ביחד על אותם המגשים.

■ בצפיפות הרבה איבד צחי הנגבי את הכוס שלו, ראש הממשלה יצחק שמיר. הוא חיפש אותו נואשות בקרב הקהל, ולבסוף פנה אל צוות העולם הזה: "אולי ראיתם את ראשי' ממשלה?" הצוות היפנה אותו בכיוון הנכון, שם עמד שמיר כשהוא מוקף באנשים שהסתירו אותו.

■ איך זה קרה שיצחק שי' מיר ושימעון פרס הסכימו ביניהם על מועמד לתפקיד שגריר-ישראל בקאהיר? פשוט מאוד: מצאו אדם ששמו מורכב משמו הפרטי של האחד ושם המישפחה של השני: הפרופסור שימעון שמיר.

■ הקוסם הרחובותי דודו סקטר הופיע לפני שבועות אחדים לפני אסירות ככלא נווה-תיצ'ה. מאחורי התפאורה שלו הוא הניח בקבוק של ספירט מזוקק, המשמש אותו להדלקת לפידים בוערים, שאותם הוא ה' פך למקלות. דקות אחרות לפני תחילת המופע, הופתע הקוסם

יהרוס אותה."

■ דוד אחר, משה וייצמן, פרופסור בירושלים, היה ידוע כאדם שלא היתה לו סבלנות. כאשר באו מחותניו החדשים בפעם הראשונה לביתו בשבת כדי להכירו, אמר להם: "משה וייצמן איננו בבית", וסגר להם את הדלת לפני הפרצוף.

■ יצחק רבין הפליג גם הוא בזיכרונות. כשהיה מפקד חטיבה במלחמת-העצמאות, היו תה נטושה המערכה על קיבוץ גור, ליד רמלה. רבין, איש-הפל"מ, ביקש תיגבורת. נשלח אליו גודו של גיבעתי. כשמפקד הג' דוד נכנס לחדר של רבין בקיבוץ

סים מצריים. תחילה הופל מטוס אחד, וכאשר הוניקו הבריטים מבטיסיהם ליד תעלת-סואץ 12 מטוסים כדי לחפש את הראשון, הופלו ארבעה נוספים. כעבור שנים, כשביקר וייצמן בלונדון, נמטר לו כי מרשלי-אוויר בריטי רוצה להיפגש עימו. על כוס בירה גילה לו הבריטי שהוא היה מפקדה של הטייסת הבריטית באותו יום.

■ וייצמן גם הזכיר ויכוח שהיה לו לפני שנים עם נספח אוויר בריטי בארץ, שנהג להשי' וות את ישראל למדינת-הצלב-נים. אמר לו וייצמן: "אבל לצל' בנים לא היה חיל-אוויר!" השיב

יולי נודלמן הרופא המתמרד נגד המימסד הרפואי, פתח חגיגות מרכז ליעוץ רפואי בתל-אביב. בח' גינה ניגשה אליו בתו ונישקה אותו, כשהוא עומד מתחת לתמונת אביו, רוקח שמתמרד גם הוא במימסד, בברית-המועצות, ושדמה לו להפליא. ממול תלוי ציור-שמן ובו דון קישוט. הציור ניתן לא' ביו במתנה, מידי מעריץ שהביע בכך את דעתו על מילחמותיו.